

Πλαστά στοιχεία στην δίκη Μιλόσεβιτς

Άλλη μία Νυρεμβέργη από τους Συμμάχους
Ψεύτικα ενοχοποιητικά στοιχεία για την σφαγή της Σρεμπρένιτσα.

Την 1η Ιουλίου 2005 κατά την δίκη του Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς, ο κατηγορος Τζέφρευ Νάις πρόβαλε μία βιντεοκασέτα κατά την διάρκεια των ερωτήσεων του προς τον μάρτυρα υπερασπίσεως του Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς, Στρατηγό Ομπράντ Στεφάνοβιτς. Τα διεθνή μέσα ενημέρωσης έσπευσαν να μεταδώσουν ότι η βιντεοκασέτα αποτελεί την απόλυτη επιβεβαίωση ότι Αστυνομικοί από την Σερβία έλαβαν μέρος στην εκτεταμένη σφαγή 7.000 μουσουλμάνων από την Σρεμπρένιτσα τον Ιούλιο του 1995.

Δεν είναι σύμπτωση ότι αυτό το βίντεο προβλήθηκε ακριβώς την παραμονή της μνήμης των δέκα ετών από την σφαγή της Σρεμπρένιτσα. Παίζοντας αυτή την ταινία, ο κατηγορος, όχι μόνο αποπειράθηκε να ενοχοποιήσει όλη την Σερβία και τον πρόεδρο Μιλόσεβιτς πιο συγκεκριμένα ως υπευθύνους, αλλά εξασφάλισε επίσης και ένα κείμενο του φιλο - Αμερικανού Σέρβου προέδρου, ο οποίος απολογούνταν (αποδεχόμενος έτσι την ευθύνη) για κάτι που εδώ και δέκα χρόνια δεν έχει αποδειχθεί ότι έγινε.

Αυτή η βιντεοκασέτα μπήκε στην δικαστική διαδικασία από την πίσω πόρτα. Δεν παρουσιάστηκε ως επίσημο στοιχείο, ούτε καν ότι περιείχε αποδείξεις. Αλλά απλώς την έδειξαν στον μάρτυρα με την ερώτηση αν μπορεί να αναγνωρίσει κανέναν από τα πρόσωπα του βίντεο. Επειδή η βιντεοκασέτα δεν αποτελούσε στοιχείο, απαγόρευσαν από τον Μιλόσεβιτς να έχει λόγο για την αυθεντικότητά της. Όταν αυτός προσπάθησε να ζητήσει αποδεικτικά στοιχεία για την ταινία, το δικαστήριο του διέκοψε τον λόγο και τον κατηγόρησε αμέσως ότι παρενοχλεί την διαδικασία για πολιτικές σκοπιμότητες!

Ρίχνοντας μια πιο λεπτομερή ματιά στην βιντεοταινία, διαπιστώνει κανείς ότι δεν περιέχει κανένα στοιχείο για την Σρεμπρένιτσα. Η Σρεμπρένιτσα δεν αναφέρεται πουθενά σε κανένα σημείο της ταινίας και ενώ σε όλη την ταινία υπάρχει η ημερομηνία και η ώρα της κάμερας, στα σημεία που προβάλλονται οι εκτελέσεις, αυτές οι ενδείξεις έχουν σβηστεί! Ο ήχος έχει περάσει ολοφάνερα από επεξεργασία. Σε μερικά συγκεκριμένα σημεία της ταινίας ο ήχος έχει κοπεί εντελώς, ενώ σε κάποια άλλα ακούγεται σαν να έχει αλλοιωθεί ψηφιακά. Ο χώρος όπου έχουν κινηματογραφηθεί οι εκτελέσεις δεν καταδεικνύεται πουθενά στην ταινία, παρά μόνο έχει προστεθεί ένας υπότιτλος εκ των υστέρων. Ο υπότιτλος αυτός μπορεί να έχει γραφτεί από οποιονδήποτε οποτεδήποτε.

Ο ισχυρισμός του κ. Νάις ότι οι εκτελεστές είναι Αστυνομικοί από την Σερβία, αναιρείται από την ίδια την ταινία. Τα οχήματα της ταινίας έχουν πινακίδες του αυτόνομου στρατού της Δημοκρατίας της Κράινα της Ανατολικής Σλαβονίας (Κροατία), ενώ επάνω τους έχουν ζωγραφισμένα τα σύμβολα των φημισμένων «Scorpions». Ο ίδιος ο μάρτυρας κατηγορίας Μίλαν Μιλάνοβιτς είχε μαρτυρήσει στις 14 Οκτωβρίου 2003 ότι αυτή η μονάδα προέρχεται από την Ανατολική Σλαβονία, όχι από την Σερβία. Ο Μιλάνοβιτς, ο οποίος ήταν υπουργός άμυνας της Δημοκρατίας της Κράινα, κατέθεσε ότι οι «Scorpions» δεν υπαγόntonτο στο Βελιγράδι. Είχε πει ξεκάθαρα ότι στάλθηκαν στην Βοσνία από την κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Κράινα.

Πολύ ενδιαφέρον παρουσιάζει επίσης η πηγή της βιντεοκασέτας. Είναι η κυρία Νατάσα Κάντιτς, η οποία είναι επικεφαλής της Μη Κυβερνητικής Οργάνωσης «Ανθρωπιστικό Νομικό Κέντρο» με έδρα το Βελιγράδι, **το οποίο λαμβάνει χρηματοδότηση ευθέως από την Αμερικανική κυβέρνηση** μέσω του «National Endowment for Democracy».

Αυτή τη φορά το Δικαστήριο της Χάγης δημιούργησε ένα δημοσιογραφικό «πανηγύρι». Όχι φυσικά για τους σκοπούς της δικαιοσύνης, αλλά για να ασκήσει πιέσεις στην Σερβία να αναγκαστεί να αποδεχτεί οτιδήποτε συνολικά έλαβε χώρα στην Σρεμπρένιτσα. Το δικαστήριο έχει σκοπό να γράψει την ιστορία της Σρεμπρένιτσα μια και καλή και οριστικά, παρά τα πολλά και σοβαρά ερωτηματικά που παραμένουν αναπάντητα σχετικά με το τι πραγματικά συνέβη εκεί. Θέλουν να ανοίξουν έναν τάφο και να θάψουν εκεί την αλήθεια και η ταφόπλακα να αναγράφει «Η Σερβία είναι ένοχη».

Ούτε ο Γιουγκοσλαβικός Στρατός ούτε η Σερβική Αστυνομία δεν έχουν τίποτα να κάνουν με τα γεγονότα της Σρεμπρένιτσα ή τον πόλεμο της Βοσνίας. Αυτό παραδέχονται ακόμα και οι γραπτές

αναφορές των κρατών του ΝΑΤΟ. Στην κύρια αναφορά της Δανικής κυβέρνησης που δημοσιεύθηκε τον Απρίλιο του 2001, ξεκάθαρα αναφέρεται: «Δεν υπάρχει καμμία ένδειξη ότι δραστηριότητα έλαβε χώρα σε συνεργασία με το Βελιγράδι, ούτε σε βαθμό πολιτικής, ούτε και στρατιωτικής συνεργασίας.» Αντιθέτως με ότι θέλει ο κατηγορος να πιστέψουμε, οι προσπάθειες του προέδρου Μιλόσεβιτς, κατευθύνθηκαν αποκλειστικά προς την εξεύρεση σταθερότητας και ειρήνης. Αντιθέτως από το να δώσει διαταγές για μαζική σφαγή, οι προθέσεις του Μιλόσεβιτς προς τους Μουσουλμάνους της Σρεμπρένιτσα, αποδεικνύονται από την απόφασή του να παράσχει σανίδα σωτηρίας σε 1.000 Μουσουλμάνους μαχητές της Σρεμπρένιτσα που είχαν εγκλωβιστεί στον ποταμό Ντρίνα. Με πρόταση του Κάρλ Μπίλτ, ο Μιλόσεβιτς είχε παράσχει σε αυτούς τους στρατιώτες καταφύγιο και ασφαλή διάδρομο διαφυγής προς την Ουγγαρία.

Ένα άλλο πολύ σημαντικό ζήτημα το οποίο παραμένει κρυμμένο από την κοινή γνώμη, είναι το γεγονός ότι οι Γιουγκοσλαβικές αρχές είχαν συλλάβει αρκετά άτομα που εμπλέκονταν στα γεγονότα της Σρεμπρένιτσα. Χαρακτηριστική είναι η υπόθεση του Ντράζεν Ερντέμοβιτς, ενός Κροάτη, που παραδέχθηκε ότι ο ίδιος προσωπικά είχε εκτελέσει πάνω από εκατό άτομα. Συνελήφθη στο Νόβι Σάντ της Σερβίας, το 1996 και καταδικάστηκε με κατηγορίες για δολοφονίες και εγκλήματα πολέμου. Αντιμετωπίζοντας την καταδικαστική απόφαση της Γιουγκοσλαβίας, απαίτησε την έκδοσή του στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης ως Κροάτης πολίτης. Το δικαστήριο της Χάγης τον καταδίκασε σε πέντε χρόνια φυλάκισης και του παραχώρησε πρόωγη αποφυλάκιση και νέα ταυτότητα. Η κυβέρνηση Μιλόσεβιτς συνέλαβε πολλά μέλη της μονάδας του Ερντέμοβιτς, αλλά αυτοί άξαφνα αφέθηκαν όλοι ελεύθεροι από την επόμενη δυτικόφιλη κυβέρνηση μετά τον Οκτώβριο του 2000.

Όλα αυτά και ακόμη περισσότερα, καθιστούν ξεκάθαρο ότι οι κατηγορίες ότι ο Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς ως πρόεδρος της Σερβίας, ήταν υπεύθυνος για ότι συνέβη στην Σρεμπρένιτσα, είναι απολύτως ψευδείς. Η χρήση της βιντεοκασέτας από τους κατηγορούς δεν είχε άλλους σκοπούς παρά μόνο πολιτικούς. Θέλουν να επηρεάσουν την κοινή γνώμη λόγω της απέλπιδος θέσης τους. Εδώ και τρία χρόνια δεν έχουν καταφέρει να αποδείξουν την ενοχή του Μιλόσεβιτς ούτε για μία έστω κατηγορία.

Το τι πραγματικά συνέβη στην Σρεμπρένιτσα δεν είναι ακόμη ξεκαθαρισμένο. Υπάρχει λόγος να ερευνήσουμε την αληθινή ιστορία. Όπως και ο πρόεδρος Μιλόσεβιτς είπε στο δικαστήριο: Θέλω να φανεί όλη η αλήθεια σε σχέση με αυτό το αποτρόπαιο έγκλημα, για λόγους δικαιοσύνης. Πρέπει να δοθούν εξηγήσεις πριν την όποια δημόσια ρητορεία».

Για αυτόν τον λόγο το «Κέντρο Ελευθερίας του Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς» καλεί για ανεξάρτητη έρευνα αυτού του θέματος. Είναι ξεκάθαρο ότι το περίφημο Δικαστήριο της Χάγης, εξ' αιτίας της πιεσμένης φύσης του, είναι ακατάλληλο να οδηγήσει μια τέτοια έρευνα.

Slobodan Milosevic Freedom Center
Χάγη / Άμστερνταμ 1η Ιουλίου 2005